

Саморегулираното обучение като ключ към смесено обучение

Моделът на обучение, който би бил включен в тази рамка и който поддържа тясна връзка с използването на богати на технологии среди, се нарича автономно или саморегулирано обучение. При този тип обучение обучаемите играят ролята на действаща сила, т.е. те координират своите умения за учене, мотивация и емоции за постигане на целите.

Саморегулираното обучение може да бъде структурирано в цикъл от 4 основни етапа:

1. Анализ на задачите
2. Поставяне на цели и проектиране на план
3. Изпълнение на стратегии
4. Регулиране на обучението

Можем да насърчаваме саморегулираното учене чрез различни дидактически модели. Ето две стратегии, които могат да бъдат приложени:

САМОНАБЛЮДЕНИЕ

Това е метакогнитивна дейност. Целта се основава на оценка и мониторинг дали приложените стратегии за изследване са ефективни и, ако не, те да бъдат модифицирани. Необходимо е да се предаде на ученика колко е важно да осъзнае собствените си когнитивни процеси и да се научи да ги разграничава от емоционалното състояние, мотивацията, времето, инвестирано в дейността и нивото на положените усилия.

Пример за това може да бъде открит, когато ученикът има проблем да разбере какво се обяснява, се анализира степента на разбиране и се проверява нивото на предразположение, което показва към учене. След това учителят може да обясни на ученика защо му е трудно да разбере определени концепции, значението на тяхното отношение, да сравни техните интереси с темата... в заключение, накарайте ги да осъзнаят, че тяхното обучение зависи от тях самите.

МОДЕЛИРАНЕ

Около втората година от живота си, човешкото същество започва да развива семиотична функция, базирана на способността за разработване на умствени представи. От тази функция (която включва и други умения като рисуване, символични игри или ментални образи) възниква способността за отложена имитация. В много случаи хората учат, като използват други индивиди като модели (известно като заместващо обучение). Във връзка с това педагозите носят голяма отговорност, тъй като те са референти на своите ученици по отношение на знанията.

Следователно учителят трябва да бъде пример, който разработва експериментални обяснения, демонстриращи съдържанието, да показва специфични поведенчески модели, да прилага автономни форми на обучение и да създаде ситуации, в които е необходимо да се управляват емоциите.